

Komentář k evangelium: Proměnění Páně

Evangelium a komentář k 2.
neděli postní (Cyklus B).

«„Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi“». Každý z nás touží stále přebývat v radostné kontemplaci slavné Boží tváře. Byli jsme povoláni k tomuto: k věčné radosti. Ovšem cesta k jejímu dosažení prochází skrze křížem.

24.02.2024

Evangelium (Mk 9, 2-10)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co

viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

Komentář

Markovo evangelium přináší tuto scénu v - pro apoštoly - delikátní chvíli. Chvilku předtím, jim totiž Ježíš s velkou chladností řekl: «Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho» (Mk 8, 34-35). Zděšení a strach učedníků před tak vážným varováním jsou úplně pochopitelné. Proto chce Ježíš nyní oživit jejich naději tím, že se zjeví ve slávě Petrovi, Jakubovi a Janovi. Vystupuje na vysokou horu, doprovázen třemi apoštoly až na určité místo, podobně jako Mojžíš vystoupil na horu Sinaj doprovázen Áronem, Nadabem a

Abihúem, kteří byli sledování staršími z lidu (Ex 24,9). Tito stejní tři apoštolové budou těmi, které zavolá v Getsemanech, aby mu byli nablízku, zatímco ostatní zůstávali vzdáleni od místa, na kterém se Ježíš modlil v agónii (Mk 14, 33). Tyto dvě scény, slavná nádhera a úzkostné utrpení, ve kterých mu jsou Petr, Jakub a Jan nablízku, jsou mezi sebou v kontrastu, avšak zůstávají nerozdělitelně jednotné. Není slávy bez kříže.

Eliáš a Mojžíš, kteří kontemplovali Boží slávu a přijali zjevení v blízkosti hory Nebo a na Sinaji (srov. 1 Král 19, 8 a Ex 24, 15-16), stáli společně s Ježíšem na této vysoké hoře, když «byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit» (vv. 2-3). Nyní kontemplují slávu a mluví s tím, který je Božím zjevením v osobě.

Petr se nedokázal vypořádat se svojí radostí a zvolal: «Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi» (v. 5). Jeho žádost vyjadřuje touhu lidského srdce zůstat stále v radostné kontemplaci Boží slávy, protože jsme byli povolání právě k tomu, abychom byli šťastní. S touto stejnou emocí vyslovil svatý Josemaría, během toho co kázal, modlitbu: “Ježíši: Vidět tě, hovořit s tebou! Setrvat tak, kontemplovat tvou tvář, být pohroužen do nesmírnosti tvé nádhery a nikdy, nikdy na tebe nepřestat hledět! Ó Ježíši, moci tě tak vidět! Moci tě vidět a být raněn láskou k Tobě!”¹.

Z jasného oblaku, který je zahaluje, slyší důležitá slova: «To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!» (v. 7). Výraz “můj milovaný Syn” je ozvěnou toho, jak se Bůh obrací na Abraháma, když jej žádá, aby obětoval svého syna Izáka: vezmi

“svého syna, kterého miluješ” (Gn 22,2). Tak se zakládá paralela mezi dramatickou scénou z Genezis - ve které je Abrahám ochoten obětovat Izáka, který jej doprovází bez žádného odporu - a dramatem naplněným na Kalvárii, kde Bůh Otec nabídl svého Syna jako oběť - dobrovolně danou - za spásu lidského rodu.

Navíc onen dodatek “poslouchejte ho” je jasnou rezonancí slov, které Hospodin zavolal na Mojžíše v Deuteronomiu: ”Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí z tvého středu, z tvých bratrů, proroka, jako jsem já. Budete ho poslouchat“ (Dt 18,15). Ježíš, Syn, kterého jeho Otce - Bůh - vydal na smrt, je právě oním prorokem, rovný Mojžíšovi, který se má poslouchat.

“Z tohoto příběhu Proměnění Páně bych chtěl vybrat dva důležité prvky, - řekl papež František -, které spojím do dvou slov: výstup a sestoupení.

Máme potřebu jít stranou, vystoupit na horu do prostoru ticha, abychom našli sami sebe a lépe vnímali Pánův hlas. To děláme v modlitbě. Ovšem nemůžeme tam zůstat! Setkání s Bohem v modlitbě nás nutí opět “sestoupit z hory” a navrátit se dolů, do nížiny, kde se setkáváme s tolika bratry a sestrami zatíženými únavou, nemocemi, nespravedlností, neznalostí, materiální a duchovní chudobou. Těmto našim bratřím a sestrám, kteří jsou v těžkostech, jsme povolání donést plody zkušenosti, kterou jsme udělali s Bohem, podělit se o přijatou milost”².

Francisco Varo

1. Svatý Josemaría, *Crescere al di dentro*, p. 105 (AGP, Biblioteca, P 12); rozjímání pojmenované “E pluribus unum”, ze 4. června 1937, § 1.

Citované ve Svatém Růženci, v komentáři ke 4. tajemství světla.

2. Papež František, Anděl Páně 16.
března 2014.

Francisco Varo // kamchatka -
Canva Pro

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-promeneni-pane/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-promeneni-pane/)
(15.08.2025)